

oznanila

PO CERKVI POVEZANI S KRISTUSOM

Smo v velikonočnem času, v katerem se spominjamo še ene od mnogih Jezusovih ljubečih pozornosti do svojih učencev. Potem ko jih je na veliki petek zapustil in so že mislili, da je vsega konec, se jim je po svojem vstajenju še štirideset dni prikazoval, da bi v njih utrdil vero v svoje vstajenje. Tako jih je še bolj pripravil na poslanstvo, ki jim ga je na neki način predal na binkošti. Ta praznik bomo letos obhajali v nedeljo, 23. maja. Kakor je Jezusov krst pomenil začetek njegovega javnega delovanja, tako je krst v Svetem Duhu pomenil začetek delovanja Cerkve. S podelitvijo svojega Duha je Jezus svoje učence na skrivnosten način napravil za svoje telo. S tem jih je na najlepši možen način povezal s seboj.

Jezus torej nadaljuje svoje poslanstvo po Cerkvi. To pogosto pozabljamo. Mislimo namreč, da je Cerkev le človeška organizacija, ki so si jo izmislili ljudje, da bi v njej ohranjali spomin na Jezusa in uresničevali njegova naročila. A resnica je, da je Cerkev mnogo več kot to. To je spoznal tudi sv. Pavel, ko mu je Jezus na poti v Damask rekel: »Savel, Savel! Zakaj me preganjaš?« (Apd 9,4) Savel v resnici ni preganjal Jezusa, saj se je ta že pred tem dvignil v nebo. Preganjal pa je Cerkev, s katero se je Jezus v teh besedah poistovetil. S tem je Jezus jasno povedal, da On ostaja del Cerkve in da se prav v Cerkvi na poseben način povezuje z vsemi krščenimi vseh časov.

Po krstu smo se tudi mi zedinili s Kristusovo smrtjo in vstajenjem ter tako postali udje Cerkve. Obdarovani z različnimi darovi tako tvorimo celoto, katere vsak sestavni del je nepogrešljiv, vse skupaj pa povezuje Kristus, ki je glava.

Biti del Cerkve torej pomeni biti del Kristusa. In ker vemo, da je Kristus, ki je glava tega telesa, odšel v nebo k Očetu, imamo trdno gotovost, da bo ob času za seboj potegnil tudi svoje telo – torej vse, ki to telo sestavljamo.

S. P.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

5. maj - GOTARD

Najpomembnejši prelaz v Alpah med Italijo in Švico St. Gotthard je dobil ime po nemškem menihu in škofu Gotardu. Bil je med vodilnimi osebnostmi tako imenovane »lotarinške« reforme samostanskega življenja v visokem srednjem veku. Svetnik je znan tudi pri nas. V bližini Trojan je naselje Šentgotard, kjer so mu posvetili cerkev in se imenuje prav po sv. Gotardu. Rodil se je leta 960 na vzhodnem Bavarskem. V samostanski šoli, kjer je bil oskrbnik njegov oče, je Gotard dobil dobro izobrazbo. Ker je bil zelo nadarjen, se je zanj zavzel salzburški nadškof Friderik, ga vzel k sebi in mu omogočil nadaljevanje študija. Leta 990 je vstopil v samostan Niederaltaich, katerega vodenje je prevzel po opatovi smrti. Pomagal je obnoviti redovno življenje tudi v drugih samostanih na Bavarskem. Leta 1022 je bil izvoljen za škofa v škofiji Hildesheim, kjer je škofoval vse do smrti 5. maja 1038.

ŠMARNIČNO BRANJE 2021

Pri večernih svetih mašah bomo brali šmarnice za otroke z naslovom Svetniki so bili čisto (ne)navadni ljudje avtorja Aca Jeranta, ki nam v obliki razgibanih dialogov med otroki in malim angelom Serafinčkom približajo svetniške like vseh starosti, stanov in obdobj. Otroke vabijo, da bi tudi sami v vsakdanjem življenju pogumno stopili na pot svetosti in vedno bolj postajali Jezusovi prijatelji: »Nihče ni tako dober, da ne bi mogel biti še boljši. Prav tako ni nihče tako velik prijatelj z Jezusom, da ne bi mogel biti še večji.« Življenjske zgodbe svetniških likov nam predstavljajo vsakdanje dogodke v želji, da bi začutili, da biti svetnik ni »znanstvena fantastika«, temveč gre za pot, po kateri hodimo skozi življenje. Glede na to, da smo v letu svetega Jožefa in da je prvi maj praznik svetega Jožefa, se šmarnične zgodbe začenjajo prav s tem svetnikom. V nadaljevanju pa so predstavljeni svetniki, ki so opravljali različne poklice in živeli v različnih življenjskih razmerah, a so kljub temu postali sveti in zgled za vsakega izmed nas. Predstavljeni so papeži in škofi, revni in bogati, otroci in učitelji, matere in očetje, zdravniki in slikarji, mučenci, nadarjeni in manj nadarjeni iz različnih časovnih obdobj – vse do današnjih dni, ko srečamo sodobnega svetnika, ki je bil računalniški programer. *Glede na trenutne epidemiološke razmere je načrtovano gradivo za otroke v spletni obliki. Dostopno bo na spletni strani Slovenskega katehetskega urada-SKU: <http://sku.rkc.si/>.*

Pri jutranjih svetih mašah pa bomo brali šmarnice za odrasle avtorja Marka Rijavca z naslovom Camino, pot, ki se začne na koncu. Te nas v svetem Jakobovem letu vabijo, da v mislih prehodimo camino, Jakobovo romarsko pot, ki nas vabi k soočanju z vprašanji o smislu življenja, našem delovanju in poslanstvu. Gre za pot za Gospodom, pot k sebi. Pot, ki krene vedno malo drugače, kot načrtujemo, a nas hkrati vabi, da bi zaupali in se spreminjali – da bi bili bližje Njemu: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj« (Mt 16,24).

BINKOŠTI; 23. maj

Beseda binkošti izhaja iz nemškega jezika (Pfingsten iz 'der fünfzigste Tag' /petdeseti dan/), pojem pa izvira iz grške besede 'pentekoste' (hemera), kar pomeni petdeseti (dan). S slovesnim praznikom binkošti sklepamo velikonočni čas. Praznik obhajamo 50 dni po veliki noči in je praznik prihoda Svetega Duha, ker je na ta dan po svetopisemskem sporočilu nad zbrane učence in Božjo mater Marijo prišel Sveti Duh (prim. Apd 2,1–11; Jn 20,19–23).

Iz svetopisemskega besedila izhaja pomen delovanja Svetega Duha v Cerkvi in življenju krščanske skupnosti, saj je on dejavno navzoč ob sprejemanju odločitev (prim. Apd 15,28), izbira oznanjevalce (prim. Apd 13,2) ter jih vodi (Apd 8,26–40). Začetki Cerkve so po Apostolskih delih v tesni povezanosti s prihodom Svetega Duha, zato v drugem Lukovem delu – Apostolskih delih – binkošti zavzemajo središčno mesto. Kakor je Jezus po krstu v Duhu začel svoje delovanje s programskim govorom v nazareški shodnici, ki ga je sklenil z opozorilom, da so vsi (ne samo Judje) poklicani k odrešenju, tako tudi Cerkev po svojem binkoštnem krstu (prim. Apd 2,1–4) začena svoje poslanstvo s Petrovim govorom v Jeruzalemu (prim. Apd 2,14 in sl.), ki na koncu nakaže univerzalni vidik odrešenja (prim. Apd 2,39). Tako sta celotno evangeljsko poslanstvo Cerkve kakor tudi poslanstvo Jezusa Kristusa prikazana kot delovanje pod vodstvom Svetega Duha. Apostolska dela pričujejo o delovanju Svetega Duha ne samo ob nastanku Cerkve, temveč tudi o njegovem stalnem spremljanju Cerkve na njeni poti napredovanja. Po molitvi, veri in krstu Sveti Duh podarja moč za pričevanje ter vodi Cerkev pri njenem misijonskem poslanstvu in oznanjevanju evangelija. Sveti Duh je začetnik in počelo vsake evangelizacije, je prvenstveni nosilec veselega oznanila v svet in prehiteva človeško oznanjevanje evangelija. Nova evangelizacija, ki pomeni prehod od tradicionalne k osebni veri, pomeni tudi novo prisluškovanje Svetemu Duhu, ki tudi za danes pozna prave rešitve za nastale razmere.

NEDELJA SVETE TROJICE; 30. maj

Na nedeljo po binkoštnem prazniku praznujemo nedeljo Svete Trojice. Vera v Sveto Trojico je sestavni del kristjanove vere v enega Boga v treh osebah. Kristjani smo krščeni v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha, s čimer postanemo tudi člani Cerkve. Skrivnosti enega Boga v treh osebah verujočim ni dano spoznavati samo z razumom, temveč tudi na podlagi milostnega daru vere ter Božjega razodetja Jezusa Kristusa. O identiteti Boga Očeta in Svetega Duha je spregovoril Jezus Kristus. Čeprav tri Božje osebe ločimo med seboj, nobena od treh oseb nikdar ne deluje brez sodelovanja drugih dveh. Očetu pripisujemo, da je Stvarnik vesolja in človeka, Jezusu Kristusu dela odrešenja, Svetemu Duhu, ki izhaja iz Očeta in Sina, pa dela posvečenja. Čeprav razlikujemo tri Božje osebe, jih ne smemo ločevati. Nauk o Sveti Trojici poudarja, da je delo stvarjenja skupno vsem trem osebam Trojice, saj so vse tri eno počelo stvarjenja. Hkrati pa je stvarjenje povezano z razodetjem in odrešenjem, ki je prišlo po Jezusu Kristusu, stvarstvu pa se posreduje po Svetem Duhu. Sveti Duh je kot tretja Božja oseba poslan od Očeta in Sina ter vodi Cerkev, ki je skupnost verujočih. Bistvo odnosov med tremi Božjimi osebami je brezpogojna ljubezen.

Aleksander Šmeman
RAZLAGA MOLITVE
SV. EFREMA SIRSKEGA

Aleksander Šmeman: RAZLAGA MOLITVE SV. EFREMA SIRSKEGA

Pravoslavni teolog Aleksander Šmeman imenuje postni čas "duhovno pomlad" in o molitvi sv. Efrema Sirskega piše: "To molitev ponavljamo ob koncu vsakega postnega bogoslužja, vemiki pa jo molijo tudi doma. O tej molitvi moremo reči, da bolje, preprosteje in krajše kakor vse drugo izraža smisel in duha tega, kar kristjani že stoletja imenujemo veliki postni čas." Sveti diakon Efrem velja za "največjega pesnika v času cerkvenih očetov".

"Gospod in Vladar mojega življenja, odvzemi mi duha malodušnosti, potrnosti, gospodovalnosti in praznega govorjenja. Podari mi, svojemu hlapcu, duha čistosti, ponižnosti, potrpežljivosti in ljubezni. O, Gospod in Kralj, daj mi videti moje pregrehe in naj ne obsojam svojega brata, ker si blagoslovljen na vekov veke. Amen."

Kaj so povedali o nazareškem svetniku

Najodličnejše je najbolj skrito

Terezijini spisi so v začetku 17. stoletja našli pot v Francijo in z njimi je prišel v stik tudi Frančišek Saleški, izobražen in priljubljen ženevski škof. Iz njih je sprejel tudi ljubezen do sv. Jožefa. Ta izjemni teolog je doumel, da se med seboj popolnoma prekrivajo trije nazivi, ki pripadajo sv. Jožefu: najprej je Marijin mož in prav zaradi tega Jezusov oče ter pravični - poslušen Svetemu Duhu. »V vsej svoji domišljiji ne najdem milejšega prizora,« je zapisal, »kot je nebeško dete, ki sedi v naročju tega velikega svetnika ter ga v svojem otroškem jeziku in s srcem, polnim ljubezni, neštetokrat pokliče oče.« V sveti družini vse uboga Jožefa, ki popolnoma uboga Očeta, je poudaril, zato ima Jožef tudi v nebesih mnogo veljave. Slavni škof je bil tudi prepričan, da je bil Jožef z dušo in s telesom vzet v nebo, saj Jezus telesa svojega zemeljskega očeta ni mogel pustiti strohneti.

Saleški je svoje navdušenje nad Jožefom predal Jeanu-Jacquesu Olieru, ki je odkril revolucionarno povezavo med Jožefom in Očetom – Jezus je v Jožefu gledal večnega Očeta kot svojega Očeta, saj se je »Bog Oče odel v podobo sv. Jožefa«.

V istem stoletju je znameniti francoski pridigar Bossuet razkril še nekaj: »Tisto, kar ima Cerkev najodličnejšega, je najbolj skrito.« Medtem ko apostoli Jezusa odkrivajo svetu, je dejal, ga Jožef v Nazaretu zagrinja in skriva – vse do njegovega javnega delovanja.

(Božje okolje/Darja Šneberger Brežnik)

Hvala, dobri Oče, za leto družine, v katero smo vstopili 19. marca. Hvala za Cerkev, ki brani vrednoto družine in poučarja, kako pomembni so zdravi odnosi v družini. V svojem velikem usmiljenju si nam dal Sveto Družino, ki je odgovor vseh treh, Jožefa, Marije in Jezusa, na tvoj načrt.

Hvala za to Družino, ki se je dala popolnoma na razpolago: molili so, delali in se med seboj pogovarjali. Prav pogovor je v sodobnih družinah v veliki krizi, saj smo tudi pri skupni mizi zazrti v svoj pametni telefon, v svoj svet ... in se sploh ne pogovarjamo. Pomagaj nam, Oče, da se bo obnovil dialog med očetom in materjo, otroki, starimi starši. Sveta Družina naj postane vzor našim družinam, da si bodo starši in otroci prizadevali za skupno rast v svetosti, s sprejemanjem evangelija in njegovim uresničevanjem v vsakdanjem življenju. Zahvaljujemo se ti za starše, ki se vsak dan trudijo z vzgojo svojih otrok, in hvala za otroke, ki sodelujejo zavzeto in odgovorno. Hvala za vse očete in matere, ki imajo odprto srce za presenečenje, ki ga v družino prinese duhovni poklic. Obudi pesem in veselje v naših družinah, Gospod, da bomo hvaležni drug za drugega, saj smo tvoj dar!

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA) LJUBEZEN V ZAKONU

Poroka iz ljubezni

Mladim bi rad povedal, da se nič od vsega tega v zakonu kot ustanovi ne zmanjša. Pri ustanovi gre za to, kako zveza med dvema dosega stabilnost ter dejansko in konkretno raste. Drži, da je ljubezen veliko več kot zunanja privolitev ali nekakšna poročna pogodba. Toda res je tudi, da ima odločitev, s katero damo zakonu vidno obliko v družbi (z določenimi obveznostmi vred), svoj pomen: kaže resnost poistovetenja z drugim, nakuže preseganje mladostniškega individualizma in izraža trdno odločitev za pripadnost drug drugemu. Poroka je način, s katerim izrazimo, da smo zares zapustili materino gnezdo, da bi spletili druge, močnejše vezi in prevzeli novo odgovornost v odnosu do drugega človeka. To je vredno veliko več kot golo spontano partnerstvo v obojestransko korist, kar bi bila privatizacija zakona. Zakon kot družbena ustanova ščiti in oblikuje medsebojno zavezanost in zorenje v ljubezni, da bi se odločitev za drugega razvijala v trdnosti, konkretnosti in globini – tako tudi izpolni svojo nalogo v družbi. Zato zakon presega vsako prehodno modo in se ohranja skozi vso zgodovino. Njegovo bistvo je zakoreninjeno v sami naravi človeka in v njegovem družbenem značaju. Zakon vključuje vrsto obveznosti, ki pa izhajajo iz ljubezni same, iz tako odločne in velikodušne ljubezni, da je sposobna tvegati prihodnost.

Izbrati zakon na ta način izraža resnično in dejansko odločitev, da dve poti naredimo za eno samo – naj se zgodi, kar hoče, in ne glede na vse. Zaradi resnosti, ki jo ima ta javna ljubezenska zaveza, odločitev ne

sme biti prenagljena, toda iz istega razloga je prav tako ne smemo prelagati v nedogled. Izključna in dokončna zaveza z drugim vedno predpostavlja določeno mero tveganja in drzno stavo. Zavrnitev, da bi to zavezo sprejeli, je sebična, preračunljiva in stiskaška; ne uspe priznati pravic drugega in ga končno ne predstavi družbi kot vrednega, da bi bil brezpogojno ljubljen. Nasprotno, tisti, ki so zares zaljubljeni, težijo k temu, da drugim pokažejo svojo ljubezen. Ljubezen, ki dobi konkretno obliko v zakonu, sklenjenem pred drugimi – z vsemi obveznostmi, ki izhajajo iz te institucionalizacije – je izraz in dokaz za »da«, ki se dá brez pridržkov in omejitev. Ta »da« pomeni drugemu zagotoviti, da se bo lahko vedno na to zanesel, da ne bo zapuščen, ko bo izgubil svojo privlačnost, ko bo imel težave ali ko se bodo ponudile nove možnosti užitka ali sebičnih interesov.

Ljubezen, ki se razodeva in raste

Prijateljska ljubezen združuje vse vidike zakonskega življenja in družinskim članom pomaga, da v vseh življenjskih obdobjih napredujejo. Zato je treba kretnje, ki izražajo to ljubezen, stalno negovati, brez ozkosrčnosti in z mnogimi velikodušnimi besedami. V družini »je treba uporabljati tri besede: 'prosim', 'hvala', 'oprosti'. Tri ključne besede!« »Ko v družini nismo vsiljivi in vprašamo 'Ali smem?', ko nismo sebični in se naučimo reči 'hvala', in ko kdo spozna, da je naredil kaj slabega, in zna reči 'oprosti', v taki družini vladata mir in veselje«. Ne bodimo skopi v rabi teh besed; bodimo velikodušni in jih ponavljajmo dan za dnem, kajti »so trenutki tišine, ki nas težijo, včasih tudi v družini, med možem in ženo, med starši in otroki, med brati in sestrami«. Nasprotno pa prave besede, izrečene v pravem trenutku, ljubezen varujejo in spodbujajo.

Vse to se dogaja kot stalna rast. Zakonska ljubezen je poklicana k stalnemu zorenju, kajti pri njej se je treba vedno sklicevati na to, kar je sv. Tomaž Akvinski povedal o ljubezni kot caritas:

KRAJEVNO DOGAJANJE

Ob urejanju ulice med cerkvijo in župniščem se je župnija prek četrtne skupnosti Polje obrnila na MOL s pobudo za označitev – po možnosti - dveh parkirnih mest za invalide. Ker je bilo pričakovano, da bo z ureditvijo ulice prišlo do spremenjenega prometnega režima in na ulici ne bo več mogoče parkirati, smo predlagali ureditev parkirnih mest za invalide na mestu, kjer se ulica nekoliko razširi. S tem bi invalidom omogočili bližji in lažji dostop do cerkve.

Delavci javnega podjetja Ljubljanska parkirišča in tržnice so konec marca označili parkirno mesto za invalide oz. gibalno ovirane osebe. Zaradi premalo prostora na parkirni niši so označili le eno parkirno mesto, ker za dve po standardu ni bilo dovolj prostora.

Naj spomnim, da parkiranje na cesti ni dovoljeno. Parkirišče na pokopališču pa je ob sobotah in nedeljah ves dan brezplačno, med tednom pa po 19. uri.

»Ljubezni (caritas) zaradi njene svojevrstne narave nič ne omejuje v rasti, saj pomeni deleženje pri neskončni ljubezni, ki je sam Sveti Duh. (...) Kar zadeva nosilca ljubezni, tudi tej rasti ni mogoče postaviti meje, kajti ko ljubezen raste, raste vedno tudi sposobnost za nadaljnjo rast«. Sv. Pavel je zelo spodbujal: »Vam pa naj Gospod nakloni rast in preobljibe v ljubezni, s katero ljubite drug drugega« (1 Tes 3,12). In dodaja: »Pač pa vas spodbujamo, bratje, da še bolj napredujete« (1 Tes 4,10). Še bolj! Zakonske ljubezni ne negujemo predvsem s tem, da govorimo o nerazvezljivosti kot dolžnosti ali ponavljamo nauk, temveč da jo utrjujemo s stalno rastjo na pobudo milosti. Ljubezen, ki ne raste, je v nevarnosti; rastemo pa lahko samo, če odgovorimo na Božjo milost z več dejanji ljubezni, s pogostejšimi, bolj poudarjenimi, velikodušnejšimi, nežnejšimi in bolj veselimi kretnjami naklonjenosti. Mož in žena »na izkustveni način doživljata smisel svoje enosti in ga dosemeta v vedno večji polnosti«. Dar Božje ljubezni, ki se izliva v zakonca, je hkrati klic k stalnemu razvijanju tega milostnega daru.

Domišljajske predstave o idilični in popolni ljubezni, ki ne upoštevajo spodbud za njeno rast, so brez vrednosti. Nebeška predstava o zemeljski ljubezni pozablja, da je najboljša tisto, kar še ni bilo doseženo, vino, ki zori s časom. Tako so poudarili škofje iz Čila: »Popolne družine, ki nam jih predstavlja varljiva in potrošniška propaganda, ne obstajajo. V teh družinah leta ne minevajo in v njih ni ne boleznih ne bolečin in ne smrti. (...) Potrošniška propaganda kaže sanjsko podobo družine, ki nima nič opraviti z resničnostjo, s katero se morajo dan za dnem soočati možje in žene v družini.« Bolj zdravo je z realizmom sprejeti meje, izzive ali nepopolnosti in poslušati klic k skupni rasti; ljubezen spodbujati k zorenju in skrbeti za trdnost zveze, ne glede na vse, kar se lahko zgodi.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št.131-135)

UTRINKI VELIKEGA TEDNA

Že vrsto let našo cerkev na cvetno nedeljo pred oltarjem krasi butara »velikanka«. Pred leti jo je izdeloval Franc Perme starejši, po njegovi smrti pa sta to delo prevzela gospa Zvonka in gospod Franc Perme z družino. Za njihov trud se v imenu župnije iskreno zahvaljujem in priporočam tudi v prihodnje.

Žal je bila tudi letošnja velika noč »zaznamovana« s strogimi epidemiološkimi ukrepi oz. tako imenovanim splošnim zaprtjem. Vlada Republike Slovenije je namreč 28. marca sporočila, da bodo od velikega četrтка, 1. aprila, do bele nedelje, 11. aprila 2021, odpovedana vsa javna bogoslužja. V tem času so bili zaprti vsi verski objekti in prekinjeno izvajanje javnih verskih obredov z navzočnostjo vernikov. Dovoljena je bila le individualna verska duhovna oskrba ljudi v stiski. V tem duhu smo obrede velikega tedna in velikonočno sv. mašo predvajali po spletu. V nadaljevanju sledi nekaj utrinkov.

DELA V ŽUPNIJI

V minulih tednih smo z možmi zalednega voda nadaljevali praznjenje hleva. Hlev bomo zaradi dotrajanosti in neuporabnosti za današnji čas najverjetneje v kratkem odstranili. Župnija je s pomočjo svetovalcev, ki se na tovrstno problematiko razumejo, uredila vso potrebno dokumentacijo za odstranitev hleva. Na mestu odstranjenega hleva bomo začasno uredili plato za potrebe parkiranja in po potrebi za drug namen.

Ob tej priložnosti bi se še enkrat iskreno zahvalil možem »zalednega« voda, ki so kljub letom, ki jih nosijo, vseskozi požrtvovalno pomagali pri delu in tudi tokrat odigrali ključno vlogo. Žal se tudi zaledni vod zaradi ostarelosti in bolezenskih težav vse bolj krajša, novih moči pa za zdaj, razen redkih izjem, ni blizu!

Elektrikarji so na koro namestili še nekaj žarometov, s katerimi smo dodatno osvetlili orgle in prostor za pevce. Ti žarometi so bili prvotno namenjeni osvetlitvi krstilnice in Marijine kapele, a smo se s p. Markom Rupnikom potem odločili za nekoliko drugačno osvetljavo v kapelah.

Z dronom smo za župnijski arhiv napravili tlorisne posnetke okolice cerkve in župnišča.

ZIMSKI PRIZOR

Le dva dni po veliki noči (6. aprila) smo doživeli pravi zimski prizor in žal tudi pozebo z nenavadno nizkimi temperaturami za ta letni čas.

dogodki

MAŠA ZA GASILCE

Zaradi epidemije COVID-19 tudi letos ne bo običajnega srečanja z domačimi gasilci

in gasilkami. Kljub temu bomo na god sv. Florijana, zavetnika gasilcev, 4. maja zvečer darovali sveto mašo v čast sv. Florijanu. Spomnili se bomo živih in rajnih gasilk in gasilcev domačega gasilskega društva in se priporočili sv. Florijanu, naj nas obvaruje časnega in večnega ognja. Lepo vabljeni!

PODELJEVANJE ZAKRAMENTOV

V torek, 20. aprila, smo prejeli nadškofov dopis v zvezi s podeljevanjem zakramentov, in sicer prvega svetega obhajila in svete birme. V nadaljevanju vam posredujem kar izvleček njegovega dopisa:

Spoštovani gospodje duhovniki, v razmerah, v kakršnih je poteklo veroučno leto, ki smo ga preživljali, se je postavljalo vprašanje, kako pripraviti kandidate na prejem zakramentov prvega obhajila in birme. Kdaj je nekdo dovolj pripravljen na zakramentalno srečanje z Bogom? Škofje smo se na seji odločili, da bo vsaka škofija posebej po pastoralni službi pripravila smernice za neposredno pripravo na prejem teh zakramentov. Priporočamo, da imate vsaj štiri srečanja pred podelitvijo zakramentov v "živo", najbolje ob sodelovanju staršev, ki so bili v tem letu "prikrajsani" za srečanja s starši in druge dejavnosti, s katerimi ste jih običajno pripravljali na zakramentalno praznovanje v njihovih družinah. Kako bodo ta srečanja porazdeljena, boste glede na razmere presodili vi. Predvsem je pomembno, da s podelitvijo ne hitimo pretirano, saj cilj ni podelitev zakramenta, ampak primerna in potrebna priprava otrok in tudi staršev na prejem zakramentov. Seveda pa to ne pomeni, da bi bilo potrebno zelo odlašati. Močneje kot sicer se bomo morali tudi nasloniti na delovanje Svetega Duha. Dragi duhovniki, upam, da bomo v mesecu maju že lahko delili te zakramente. Vsekakor si škofje za to prizadevamo. Hvala vam za vaše duhovniško pričevanje. Naj bo blagoslov z vami.

+ Stanislav Zore, nadškof

PRVOOBHAJANCI

V pripravi prvoobhajancev naj bo bistvena udomačitev prvoobhajanca in vse družine:

udomačitev v Cerkev, v župnijsko občestvo, v župnijsko cerkev. Izkušnja narekuje: mnogo družin prvoobhajancev ni domačih v cerkvi. Nadvse pomembna je kateheza staršev. Pou-darek kateheze staršev: če je bil otrok krščen v vaši veri, bo šel tudi k prvemu obhajilu bolj ali manj v vaši veri. Prvo obhajilo otroka je priložnost, da vsa družina zaživi zakramentalno. Povabiti starše k sveti spovedi. Starše katehetizirati v smislu katehumenata. Potrebno je predstaviti in ovrednotiti osnove. Staršem lahko poleg video vsebin pošiljate tudi dnevne molitve v krogu družine, jih spodbudite, naj njihov dom postane krščanski dom (svete podobe, blagoslovljena voda, bogkov kot ...). Predlagam, da na srečanjih pred prvim obhajilom »v živo« obdelate naslednje štiri kateheze:

1. KDO JE JEZUS?

Najpomembnejše je, da otroci poznajo Jezusa. Lahko jim ga predstavite prek svetopisemskih zgodb, ki jih zelo nagovorijo. Poskušajte uvajati otroka v osebni odnos z Jezusom. Podate jim lahko tudi osebno pričevanje – kdo je Jezus zame? Odpirajte jim duhovni pogled na sveto evharistijo. Zakaj je Jezus izbral tak način prisotnosti med nami, kdaj je bila prva sveta maša?

2. SVETI KRST

Krstna kateheza.

3. SVETA SPOVED

Uvajanje v sveto spoved. Pomagajte prvoobhajancu pregnati strah pred obredom in spovedjo. Spodbudite starše, naj doma dobro naučijo prvoobhajance obred spovedi, ker jim bodo tako naredili uslugo za vse življenje. Veliko odraslih ne gre k spovedi, ker so pozabili obrazec. Pokažite prvoobhajancu spovednico, da ga ne bo strah. Pri tej katehezi opravite pripravo na spoved tako za starše kot za otroke. Na koncu lahko vsa družina opravi sveto spoved.

4. PRIPRAVA NA PRVO OBHAJILLO

Kateheza o sveti evharistiji. Razložite jim pomen večne lučke v cerkvi, uvedite družino v liturgijo svete maše (drže, odgovarjanje, simbolični pomen...). Vaja za prejem obhajila (prejem obhajila na roko).

Kdaj je prvoobhajanec dovolj pripravljen za prejem obhajila? Največji kriterij je, ali smo otroka navdušili za Jezusa, in seveda tudi pot, ki jo je družina v času priprave prehodila. Pomembno je, da staršev prvoobhajancev ne pustite samih in jih več čas dobrohotno spodbujate, predvsem pa, da jim pošiljate dobro vsebino za domače kateheze.

BIRMANCI

Birmanci so otroci postmoderne in so najbolj dojemljivi za osebni stik. V danih razmerah je smiselno izvajati birmansko katehezo po spletu in v živo. Pri birmanski katehezi ne sme umanjkat razlaga vere, zakramentov, Božjih zapovedi, blagrov in pričevanja. Birmansko znanje je pomembno, a še pomembnejše je, da birmanca naučite razmišljati. Predlagamo, da na srečanjih pred birmo »v živo« obdelate naslednje štiri kateheze:

1. SAMOSPOŠTOVANJE

Birmanec je ljubljeni Božji otrok, je dragocen in Bog ga ima neskončno rad. Spregovorite jim o dostojanstvu vsakega človeka, o poslanstvu, ki ga imajo v življenju, o tem, kako izpolnijo življenje.

2. OSEBNA VERA, MOLITEV IN ZAKRAMENTI

3. SVETI DUH

Razložite jim darove Svetega Duha. Sveti Duh je varuh njihove identitete, sposobnosti, vrednosti in poslanstva. Sveti Duh jim pomaga pri dobrih odločitvah v življenju.

4. ZAKRAMENT SPRAVE IN PRIPRAVA NA SPOVED

Birma je za večino zadnja priložnost, da izstopijo iz rutinske spovedi v osebno spreobrnjenje. Dobro predstavite in ovrednotite zakrament sprave. Spoved je zakrament usmiljenja. Spoved je novo rojstvo, novi krst. Kdaj je birmanec v teh razmerah dovolj pripravljen na prejem svete birmе? Vsekakor naj pokaže zavzetost, naj sodeluje ... Katehet bo to najboljše ocenil, ne na birmanskem izpitu, ampak v osebnem pogovoru z njim in s člani njegove družine.

obvestila

bralci beril

Do preklica epidemije bolezni COVID-19 ne bo razpisanih bralcev.

adoracija

Do preklica epidemije bolezni COVID-19 ne bo adoracije.

maše (pogrebi, oddane)

+ Marija Goričan: 4M (Marija Juvan)/ + Martina Drmastja: 10M (sestra Andreja z družino), 2M (Angelca Novak)

kršчени

V mesecu aprilu zaradi epidemioloških omejitev ni bilo krstov.

krščansko pokopani

Marija Povirk, Marija Goričan, Božidar Kuhar, Bojana Beltram Kovačevič, Martina Drmastja, Ciril Klemenčič, Branko Žarkovič, Anton Zupančič

dobra dela

Za cerkev - mozaik: 100 € (n. n.), 100 € (župljanka iz župnije Lj. Zalog Kašelj), 50 € (n. n.), 50 € (M. L.), 60 € (A. S.), 80 € (M. G.), 40 € (M. C.), 50 € (K. Z.), 300 € (A. & M. P.); ob pogrebu + Marija Goričan: 100 € (hči)

Nekateri za župnijo darujete na župnijski poslovni račun. Zaradi varovanja osebnih podatkov niste navedeni.

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

V času epidemije COVID-19 so maše v skladu z ukrepi SŠK.

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 7⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

V nujnih primerih po poprejšnjem dogovoru, sicer na daljavo.

Na župnijski urad se lahko obrnete po e-pošti in po telefonu.

KARITAS

V času epidemije koronavirusa

NI URADNIH UR!

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

V času epidemije koronavirusa

NE OBRATUJE!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

V krogu družin oziroma istih gospodinjstev po dogovoru.

OBHAJILO BOLNIKOV

V času epidemije koronavirusa

so obiski na domu za previdevanje in za prve petke po poprejšnjem naročilu.

POROKE

V krogu družin oziroma istih gospodinjstev po dogovoru.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Polje 351, 1260 Ljubljana Polje

tel.: 01/529 22 33

TRR župnije: Nova KBM d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

MAJ - VELIKI TRAVEN

1	sob	Jožef - praznik dela	ZAČETEK ŠMARNIC
2	ned	5. velikonočna nedelja; Atanazij, škof, cerkveni učitelj	
3	pon	Filip in Jakob, apostola	
4	tor	Florijan (Cvetko), mučenec	MAŠA ZA GASILCE
5	sre	Angel, mučenec	
6	čet	Dominik Savio	
7	pet	Gizela, opatinja	
8	sob	Bonifacij, papež	
9	ned	6. velikonočna nedelja; Pahomij, puščavnik	
10	pon	Job, svetopisemski mož- <i>prošnji dan</i>	
11	tor	Estela, mučenka - <i>prošnji dan</i>	
12	sre	Leopold, redovnik- <i>prošnji dan</i>	
13	čet	Gospodov vnebohod; Fatimska Mati Božja	
14	pet	Bonifacij, mučenec	
15	sob	Zofija (Sonja), mučenka	
16	ned	7. velikonočna nedelja; Janez Nepomuk, mučenec	
17	pon	Jošt, puščavnik	
18	tor	Janez I., papež	
19	sre	Urban I., papež	
20	čet	Bernardin, duhovnik	
21	pet	Krištof in mehiški mučenci	
22	sob	Marjeta, redovnica	
23	ned	Binkošti; Renata, spokornica	
24	pon	Marija Pomočnica kristjanov	
25	tor	Gregor VII., papež	
26	sre	Filip Neri, duhovnik	
27	čet	Alozij Grozde, mučenec	
28	pet	Anton Julijan, mučenec	
29	sob	Maksim Emonski, škof	
30	ned	Sveta Trojica; Kancijan in drugi oglejski mučenci	
31	pon	Obiskanje Device Marije	